

РЕШЕНИЕ

№ 6053

гр. София, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 67 състав, в публично заседание на 04.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Станимира Друмева

при участието на секретаря Детелина Начева, като разгледа дело номер **6825** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2, във връзка с чл. 121, ал. 2 от Данъчно-осигурителния процесуалния кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, офис 6, представлявано от управителя А. Ц.-Г., подадена чрез адвокат Д. от САК, против решение № ПО-63/28.06.2021 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма] против постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022-023-0001626/09.06.2021 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С..
Жалбоподателят релевира доводи за неправилност и необоснованост на обжалваното решение. Счита, че публичният изпълнител е мотивирал неправилно постановлението си с нуждата да се обезпечат задължения по ревизионен акт № Р-22221019000319-091-001/01.08.2019 г., въпреки, че такива не са установени. Поради това счита, че обжалваното пред ТД на НАП постановление е незаконосъобразно „до степен на нищожност“, а директорът на ТД на НАП - С. не е обсъдил в решението си правилно правния спор. Според жалбоподателя, с наложените обезпечителни мерки се блокира единствено работата на предприятието, тъй като те няма как да гарантират събираемост на евентуалните задължения на дружеството. Искането до съда е за отмяна на обжалваното решение и за отмяна на постановлението за налагане на обезпечителни мерки. Представя писмена защита. Претендира присъждане на разноски за адвокатско възнаграждение и платена държавна такса, съобразно списък

по чл.80 от ГПК.

Ответникът – директорът на ТД на НАП - С., представя административната преписка по оспорването. В съдебно заседание, чрез юрк. Й., оспорва жалбата като неоснователна и недоказана, поддържа представения отговор. Прави възражение за прекомерност на поисканите за присъждане от жалбоподателя разноски за адвокатски хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и като взе предвид становищата на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

Производството по налагане на предварителните обезпечителни мерки е започнало по искане на орган по приходите № Р-22221021000990-039-001/07.06.2021 г., направено по повод започнала ревизия на [фирма], възложена със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22221021000990-020-001/17.02.2021 г., изменена със ЗВР № Р-22221021000990-020-002/19.02.2021 г., издадени от началник „Сектор“ при ТД на НАП - С., с обхват корпоративен данък за периода 1.01.2016 г. - 31.12.2019 г. и данък върху добавената стойност за следните периоди: 1.03.2019 г. - 31.12.2020 г., 1.01.2016 г. - 30.06.2018 г. и 1.01.2021 г. - 31.01.2021 г. В искането е посочено, че в хода на извършената ревизия е установено, че дружеството е получател на доставки от рискови контрагенти - [фирма] и [фирма]. При извършена предходна ревизия на дружеството по приложението на ЗДДС за периода 1.07.2018 г. - 28.02.2019 г., приключила с ревизионен акт № Р-22221019000319-091-001/01.08.2019 г., за доставчиците [фирма] и [фирма] е установено, че не са осъществили доставки към ревизираното лице и не е доказан отчетен разход по фактури.

При извършена проверка в ИС на НАП е установено, че [фирма] не притежава МПС и недвижимо имущество. От представената оборотна ведомост за 2020 г. е видно, че дружеството притежава компютърна техника, отразена по счетоводна сметка 208 „Компютърна техника“ с дебитно салдо в размер на 2 557,49 лв. В искането е отразено, че очакваният размер на задълженията за корпоративен данък е 520 059,69 лв. главница и лихва в размер на 115 000,18 лв., изчислени към 4.06.2021 г. Според органа по приходите налагането на предварителните обезпечителни мерки е необходимо с цел предотвратяване извършването на сделки и разпоредителни действия с имуществото на дружеството, вследствие на които събирането на задълженията ще бъде невъзможно или значително затруднено.

Въз основа на искането, с постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки (ПНПОМ) с изх. № С210022-023-0001626/09.06.2021 г., издадено от публичен изпълнител в дирекция „Събиране“ при ТД на НАП - С., на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК са наложени обезпечителни мерки - запор върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, по депозити, вложени вещи в трезори, включително и съдържанието на касетите, както и суми, предоставени за доверително управление, находящи се в [фирма] и [фирма], на дружеството-жалбоподател.

С жалба вх. № 53-06-4972/22.06.2021 г. по описа на ТД на НАП - С., [фирма] е обжалвало ПНПОМ по административен ред.

С решение № ПО-63/28.06.2021 г. директорът на ТД на НАП - С. е разгледал жалбата по същество и е отхвърлил същата като неоснователна. В мотивите на решението са обсъдени мотивите на органа по приходите за исканото предварително обезпечение и е прието, че ще бъде затруднено събирането на публичните задължения. Отразено е, че в това производство законодателят не е вменил на публичния изпълнител задължение да обсъжда по същество констатациите на органите, извършващи

ревизията. Публичният изпълнител действа в условията на обвързана компетентност по отношение на предполагаемия размер на публичните задължения. Той не е контролен орган на ревизиращия орган и не може да оспорва или отхвърля неговите констатации. На следващо място в решението се сочи, че налагането на обезпечителни мерки е самостоятелно производство и се мотивира с опасността за удовлетворяване на бъдещо вземане. Ревизията касае периодите 1.03.2019 г. - 31.12.2020 г., 1.01.2016 г. - 30.06.2018 г. и 1.01.2021 г. - 31.01.2021 г., като предполагаемото задължение възлиза на сума в общ размер от 653 059,88 лв. При направена справка в ИС на НАП е установено, че [фирма] не разполага с МПС, недвижимо имущество и не притежава активи, с изключение на банкови сметки в [фирма] и [фирма], поради което директорът на ТД на НАП е приел, че задължението на дружеството надвишава установените активи, което се явява предпоставка за налагане на предварителни обезпечителни мерки по реда на чл. 121, ал. 1 от ДОПК. По отношение на „нищожността“ на ПНПОМ в обжалваното решение е посочено, че нищожен би бил акт, който страда от тежък порок, възпрепятстващ пораждаването на целените правни последици, а такива пороци не се откриват в ПНПОМ.

Обжалваното решение на директора на ТД на НАП - С. е връчено на дружеството на 1.07.2021 г. Жалбата до Административен съд София - град е подадена на 7.07.2021 г. При тази установена по делото фактическа обстановка съдът обосновава следните правни изводи:

Разпоредбата на чл. 197, ал. 1 от ДОПК предвижда, че постановлението за налагане на обезпечителни мерки може да се обжалва в 7-дневен срок от връчването му пред директора на компетентната териториална дирекция, който се произнася с мотивирано решение в 14-дневен срок, а в случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки по чл. 121 - в 7-дневен срок от получаването на жалбата. Съгласно чл. 197, ал. 2 от ДОПК, решението на органа по ал. 1 може да се обжалва пред административния съд по местонахождението на териториалната дирекция, чийто директор го е издал, в 7-дневен срок от връчването му на жалбоподателя и на публичния възискател.

Цитираните разпоредби обосновават извода, че предмет на съдебен контрол в настоящото производство е решението на директора на ТД на НАП - С., с което, на основание чл. 197, ал. 1 от ДОПК, е потвърдено обжалваното пред него постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като следва да е налице и абсолютната процесуална предпоставка за осъществяване правото на жалба по съдебен ред - административно обжалване пред директора на компетентната териториална дирекция в 7-дневен срок от връчването на ПНПОМ.

В случая жалбата е подадена срещу подлежащ на съдебен контрол акт, от лице с надлежна легитимация, до компетентния да разгледа спора съд по местонахождението на ТД на НАП, чийто директор е издал потвърдителното решение, при осъществено в срок обжалване на постановлението по административен ред, и в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, е неоснователна.

Обжалваното решение № ПО-63/28.06.2021 г. е издадено от директора на ТД на НАП - С., който е компетентния административен орган, съгласно чл. 197, ал. 1 от ДОПК, в законоустановената писмена форма. Съдържа фактически и правни основания за неговото издаване и не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

С него е потвърдено ПНПОМ с изх. № С210022-023-0001626/09.06.2021 г. на

публичен изпълнител при ТД на НАП - С., което също е издадено в законоустановената писмена форма, съгласно чл. 196, ал. 1 от ДОПК, от компетентен орган, съгласно чл. 121, ал. 2 от ДОПК, която предвижда, че предварителните обезпечителни мерки се налагат по реда на чл. 195 от кодекса, с постановление на публичния изпълнител, в рамките на правомощията му по чл. 167, ал. 1 от ДОПК. ПНПОМ съдържа всички задължителни реквизити, визирани в чл. 196, ал. 1 от ДОПК, в това число фактическите и правните основания за неговото издаване.

Постановлението е издадено на основание чл. 121, ал. 1 от ДОПК, съгласно която норма в хода на ревизията или при издаване на ревизионния акт органът по приходите може да поиска мотивирано от публичния изпълнител налагането на предварителни обезпечителни мерки с цел предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на лицето, вследствие на които събирането на задълженията за данъци и задължителни осигурителни вноски ще бъде невъзможно или значително ще се затрудни.

В случая, ПНПОМ е издадено по искане на органа по приходите, отправено в хода на ревизия, извършвана на дружеството-жалбоподател, възложена със ЗВР № Р-22221021000990-020-001/17.02.2021 г., изменена със ЗВР № Р-22221021000990-020-002/19.02.2021 г., към което са приложени надлежни доказателства за установяване на изложените в него факти и обстоятелства. Обратно на твърденията в жалбата, искането е мотивирано, като е посочен очакваният размер на задълженията - 635 059,88 лв., които ще бъдат установени в хода на ревизията, а не въз основа на приключило ревизионно производство, и е обоснован извода, че налагането на предварителни обезпечения е необходимо за предотвратяване извършването на сделки и действия с имуществото на ревизираното лице, вследствие на което ще бъде затруднено събирането на установените задължения. Разпоредбата на чл. 121, ал. 1 от ДОПК регламентира случаите на налагане на предварителни обезпечителни мерки на неустановено по размер, или установено по размер, но неизискуемо публично задължение. В случая, обезпечителните мерки са наложени в първата хипотеза, в хода на възложено и неприключило ревизионно производство - преди издаване на ревизионния акт, когато конкретния размер на публичните задължения все още не окончателно установен. Именно за това в този случай преценката за наличието на предпоставките по чл. 121, ал. 1 от ДОПК се прави с оглед очаквания размер на задълженията, поради което въпросните мерки имат привременен характер, като предназначението им е да гарантират събирането на публичните вземания, като се предотврати извършването на сделки и действия с имуществото на длъжника, които биха осуетили събирането на задълженията за данъци и осигурителни вноски.

Преценката за затрудненото събиране на задълженията на ревизираното лице е в компетентността на съответния орган по приходите, от който изхожда предложението, и който при извършването ѝ действа в условията на оперативна самостоятелност - аргумент от чл. 121, ал. 1 от ДОПК. В случая тази преценка е направена на базата на справки за финансовото състояние на [фирма]. Необходимостта от налагане на предварителни обезпечителни мерки е мотивирана от органа по приходите с предполагаемия размер на задължението в особено големи размери, както и с оглед обстоятелството, че дружеството не разполага с друго имущество - недвижими имоти или активи, което би могло да послужи за погасяване на предполагаемите му задължения по ЗКПО и ЗДДС. Следователно, налице са

визираните в закона фактически основания за налагане на предварителни обезпечителни мерки, като изводите на органа по приходите, съответно на публичния изпълнител, че без налагането им съществува възможност при разпореждане от страна на ревизираното лице с негово имущество събирането на установените задължения да се затрудни, е основано на установените в хода на ревизията факти и обстоятелства.

Предвид установено, че банковите сметки са единственото налично имущество на дружеството на територията на Република България, съдът приема, че с налагането на запори върху тях е съобразено изискването на чл. 121, ал. 3, изр. второ от ДОПК. В цитираната норма е предвидено, че ако не е възможно предварителните обезпечителни мерки да се наложат върху активи, обезпечаването върху които не води до сериозно възпрепятстване на дейността на лицето, то наложените обезпечителни мерки следва да не спират извършваната от ревизираното лице дейност. В тази връзка съдът намира за неоснователно възражението на жалбоподателя, че предварителните обезпечителни мерките не му позволяват по никакъв начин да осъществява търговската си дейност. Дори да я възпрепятстват, по делото не са ангажирани доказателства за спирането ѝ. Обезпечителните мерки са наложени върху имущество, което може да бъде годен обект за принудително изпълнение, като в ПНПОМ е посочен максималния размер на сумата, която следва да служи като обезпечение - предполагаемият размер на публичното вземане, до който всъщност е наложеният заповор. Евентуалното установяване на задължения в очаквания размер е обстоятелство, което обуславя наличието на обезпечителна нужда, още повече че наложените в хода на ревизията предварителни обезпечителни мерки по чл. 121, ал. 1 от ДОПК са привременни и с определен срок на действие.

От доказателствата по делото се налага изводът, че са спазени законовите изисквания и наложеното обезпечение цели гарантиране на държавата като кредитор. В случая не са налице и основанията за отмяна на наложените предварителни обезпечителни мерки по смисъла на чл. 197, ал. 3, предл. първо от ДОПК, тъй като жалбоподателят не е представил обезпечение в пари, безусловна и неотменяема банкова гаранция или държавни ценни книжа.

Изложеното мотивира съда да приеме, че решение № ПО-63/28.06.2021 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение, като неоснователна, жалбата на [фирма] против постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022-023-0001626/09.06.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - С., е законосъобразно, издадено от компетентен орган в изискуемата форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби при издаването му. Не се установиха основания за неговата отмяна, поради което жалбата следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

При този изход на спора, жалбоподателят следва да бъде осъден да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение в размерна 100 лв., определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК и чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 2 и 4 от ДОПК, съдът,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], ЕИК[ЕИК], против решение № ПО-63/28.06.2021 г. на директора на ТД на НАП - С., с което е оставена без уважение жалбата на [фирма]

против постановление за налагане на предварителни обезпечителни мерки с изх. № С210022-023-0001626/09.06.2021 г., издадено от публичен изпълнител при ТД на НАП - С..

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], ет. 5, офис 6, да заплати на Национална агенция за приходите разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 (сто) лева.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: